

Elektronikus szavazás – messze még az út vége

BOROVITZ TAMÁS

borovitz.tamas@itk.hu

Kulcsszavak: biztonság, ellenőrizhetőség, e-kormányzat, kényelem és veszélyek

Sokszor halljuk manapság: „A” országban elektronikus szavazásokat tartottak, vagy: „B” település önkormányzati választásain a szavazók online adhatták le voksukat. Különböző technológiai megoldások, más és más tapasztalatok és problémák mindenütt. Akadnak szenvedélyes pártolók és – persze – heves ellenzők. Tekintsük át, mi minden tartozik az e-szavazás fogalmkörébe, majd pedig nézzük meg, milyen érveket hoznak fel az e-voksolásra való átállás mellett és ellen.

1. Változatok e-voksolásra

A szavazási procedúra informatizálása nem új jelenség, hiszen számos országban régóta bevett szokás a szavazatok elektronikus összesítése; évek óta működik az egyes választókeretek eredményeiből országos választási végeredményt produkáló rendszer.

Az e-szavazás alatt azonban többnyire a voksolás azon formáit értjük, amikor nyilvános szavazóhelyen vagy otthonunkban leadott szavazatunk nem tollal a szavazócédulára elhelyezett ikszelés formájában, hanem – PC vagy kézisámítógép, érintőképernyő, mobiltelefon stb. segítségével – elektronikus úton történik.

Az e-szavazás három leggyakoribb típusa:

- A szavazóhelyiségben zajló online szavazás, amelynek során a szavazatok menetét választási bizottság felügyeli. A hagyományos procedúrával szemben azonban itt a választópolgárnak nem feltétlenül saját szavazókeretéből kell leadnia a voksot.

- A nyilvános kioszkban (postán, könyvtárban, művelődési házban, bevásárlóközpontban stb.) leadott voksok, illetve a

- távszavazás (internetes szavazás), amely lehetővé teszi, hogy akár otthonunkból is szavazhassunk a számunkra szimpatikus jelöltre, pártra stb.

A távszavazás elterjedt (de nem elektronikus) formája ezen kívül a voksok postai úton történő elküldése is.

2. Mitől jobb vagy rosszabb, mint a hagyományos?

Az e-szavazás imént felsorolt formáinak története nem nyúlik vissza a régmúltba, azonban az elmúlt néhány év is számos olyan esettel szolgált, amelyek bőségesen kínálnak pro és kontra érveket az elektronikus voksolás támogatói, illetve ellenzői számára.

Megkíséreltük összegyűjteni azokat az argumentumokat, amelyek a leggyakrabban elhangzottak az e-szavazás kapcsán.

PRO

1. *Kényelmes.* Az egyik leggyakrabban hangoztatott érv az e-voksolás mellett a kényelmi tényező; hogy a választópolgárnak (a gyakran hétvégén megrendezett szavazáskor) ne kelljen kimozdulnia otthonából. Az állampolgárok politikai életben való aktívabb részvételét sürgető pártok és kormányok számára a komfortos körülmények közti szavazás biztosítása is egy fontos lehetőség a „mozgósításra”.

2. *Idő és költségkímélő (a választópolgár számára).* A kényelem mellett az sem elhanyagolható szempont, hogy a számítógépe segítségével otthonából szavazó állampolgár – azzal, hogy nem szükséges ellátogatnia az urnához – időt és költséget is megtakarít.

3. *Költségkímélő (a kormányzat számára).* Természetesen a választásokat kiíró (ön)kormányzat számára a legjelentősebb tényezők közé tartozik a költséghatékonyosság. A nyomdai költség, a papírnak előállítás és helyszínre szállítása mind jelentős kiadást jelentenek, melyek ilyen módon megspórolhatók. A kézi szavazatszámolás kiküszöbölése pedig jelentős időmegtakarítást von maga után.

4. *Részvételt biztosít a hagyományos voksolásból részben kizárt személyek számára.* Talán a legfontosabb érv az e-választások mellett. Az információs társadalom programok és stratégiák alapvető eleme, hogy mindenki számára egyforma lehetőséget kell biztosítani az IKT-eszközökhöz való hozzáférésre. A fogyatékkal élők, a betegek, a mozgásukban korlátozott idős emberek számára az elektronikus szavazási lehetőség biztosíthatja a demokráciában való részvételt. Ugyanígy az otthonuktól távol dolgozók, a külföldön tartózkodók stb. is élhetnek szavazati jogukkal ilyen módon.

5. *Növelheti a részvételi arányt.* Az e-választás megrendezését fontolgató kormányzatok komoly reményeket fűztek a választások részvételi arányának megnövekedéséhez. Angliában például akkor határoztak először az online voksolás teszteléséről, amikor az országos választásokon történelmi mélypontra zuhant az urnához járulók aránya. A kitűzött cél tehát az volt, hogy

az online is leadható szavazatok jelentősen emeljék meg a részvételi arányt. (Sajnos ez a várakozás, mint később kiderült, nem igazolódott, erről bővebben az ellenérveknél írunk).

6. *Maga a Web is aktivizál.* A WWW sokak számára a demokrácia gyakorlásának alapvető eszközévé vált. Állampolgárok milliói nap mint a nap a világhálón – fórumokon, csevegőszobákban stb. – vitatják meg az aktuális politikai kérdéseket, fejtik ki álláspontjukat saját honlapokon, blogokon. Ennélfogva természetes „elvárás” lehet, hogy akik gyakorlottak az e-véleményalkotás terén, azok a demokráciában való részvétel legfontosabb pillanatát, a szavazást is online kívánják véghezvinni.

7. *Modern.* Az információs technológiai eszközök, valamint a kommunikáció modern csatornáit iránt fogékonyak számára fontos lehet, hogy a szavazásnak az újszerű, informatizált módját választhatják. Az e-szavazást tesztelő kormányok úgy vélték, hogy éppen az IKT-eszközök alkalmazása révén érhetik el azt, hogy a választásokon való részvétel illetve a politika iránti érdeklődés szempontjából rendszerint passzívabbnak bizonyuló fiatalokat is rábírhatják a szavazásra.

A Harris Interactive 2000-es adatai alá is támasztották ezeket a vélekedéseket: a felmérés ugyanis azt mutatta, hogy az online szavazás némiképp összefügg az életkorral: míg a 65 év felettiek 36 százaléka nyilatkozott úgy, hogy szívesen szavazna az interneten, addig a 18-24 éves korosztály esetében ez az arány 62 százalék volt.

8. *Választási lehetőséget kínál.* A demokrácia a választás lehetőségét kínálja, épp ezért fontos, hogy az állampolgárok ne csak jelöltek, pártok stb. közül választhassanak, hanem aközött is, hogy a voksolás hagyományos vagy elektronikus formáját kívánják választani. Amennyiben pedig az e-szavazás mellett döntenek, akkor arról is határozthassanak, otthoni PC-jük vagy mobiltelefonjuk, esetleg kézisámítógépük vagy egy utcai terminál legyen az eszköz, amely segítségével leadják voksukat.

9. *Áthidalja az írástudatlanság és a nehezen olvasható kézírás problémáját.* A világ számos pontján még mindig jelentős probléma az írástudatlanság. Az elektronikus szavazás egyes változatai azonban lehetőséget adnak egyszerű szavazóbillentyűk használatára, esetleg számkombinációk beütésével is kiválasztható a szimpatikus párt/jelölt.

Egy másik probléma is kiküszöbölhető a szavazógépekkel: gyakran hiába veszik a fáradságot az állampolgárok, hogy felkeressék az urnákat, mert az általuk kitöltött cédulák sokszor érvénytelenek maradnak. A szavazatszámológépek nem tudják egyértelműen eldönteni, melyik jelöltre kívánt voksolni az illető, ilyenkor természetesen érvényteleníteni kell a szavazatot. Az e-szavazásnál ilyen eset (elvileg) nem fordulhat elő. (Az ellenérveknél bebizonyosodik, hogy sajnos mégis előfordulhat.)

Nézzük, mely érveket szokás felhozni az elektronikus szavazásra való átállás ellenében:

KONTRA

1. *Azonosítás vs. Anonimitás.* Ami a problémákat illeti, az első számú gond az online voksolás biztonságának kérdése: az elektronikus szavazás ugyanis jóval magasabb biztonsági szintet követel meg, mint például az online vásárlás. A biztonsági megoldások kapcsán rendszerint szóba kerül a biometrikus technikák (az írisz- vagy az ujjlenyomat-azonosító eljárások) alkalmazásának lehetősége, azonban így sérülne egy másik, a választásokkal kapcsolatban létfontosságú követelmény: az anonimitás. Azonosítani kell a szavazásra jogosultakat, biztosítani kell, hogy mindenki csak egyszer szavazzon, de úgy, hogy közben ne derüljön fény arra, hogy a voksolás során használt azonosító mely választópolgárhoz tartozik. Az ellentmondásra megoldás lehet a rendszer kettéválasztása. Először – az adatkezelési elveknek megfelelően – létre kell hozni a személyes adatokból generált szavazási azonosítót a hozzá tartozó jelszóval együtt, majd ezek után egy másik rendszernek kell kiértékelni a szavazás eredményeit. Ebben az esetben a szeparáltság biztosítja azt, hogy az állampolgárok anonim módon szavazhatnak.

2. *Egyéb biztonsági és technikai problémák.* Emellett természetesen ki kell emelnünk, hogy a biztonsági problémát nem csak a más helyett leadott szavazatok (azaz az „ellopott” személyazonossággal való visszaélés), vagy éppenséggel az egy választás alatt egy személy által többször is leadott voksok jelentik, hanem a kiélezett politikai helyzetben szinte menetrendszerűen jelentkező hackertámadások. A kiberhadviselés ma már sajnos mindennapossá vált, elég, ha csak az iraki háborúban vagy az izraeli-palesztin viszály nyomán elkövetett rendszer vagy szajt-feltörésekre gondolunk. Az e-választási rendszerekbe vagy akár az eredményeket nyilvántartó szájtokra történő behatolás alapjaiban rengetheti meg az egész demokratikus rendszert. Számos elektronikus választási kísérlet kudarcát pedig olyan „hétköznapi” problémák okozták, mint a rendszer lassúsága vagy lefagyása, a hálózatok jelentős részének ráadásul egy esetleges áramszünet is gondot jelenthet. A biztonsági problémák kiküszöbölésén sokat javíthatna a rendszerek (előzetes) vizsgálatának lehetősége, ám azok felépítése (pl. a forráskód) legtöbbször kereskedelmi megfontolások miatt nem tanulmányozható.

3. *A (választói) bizalom hiánya.* Az e-kormányzás és az e-demokrácia egyik kulcsszava az átláthatóság: sok esetben éppen az információs technológia eszközei tudnák bebizonyítani, hogy az adott országban működő kabinet tisztességes eszközökkel kormányoz, átlátható pénzügyi folyamatokat működtet. Egy kormányzati weboldalon nyilvánossá tett állami szerződés révén a polgároknak a kitérő, üvegzebe, tiszta és elszámoltatható kormány képe alakulhat ki. Az elektronikus szavazás iránti bizalomról sajnos éppen ennek ellenkezője mondható el: a polgárok, éppúgy mint a választásokban érdekelt felek gyakorta hangoztatják, hogy az online szavazási procedúrába nem lehet belelátzni; nem adott a lehetőség annak ellenőrzésére, hogy a voksol-

lások végeredménye valóban a leadott szavazatok összességéből adódik, nem pedig külső beavatkozás, csalás során kialakult eredmény. A bizalom hiánya kapcsán merült fel a szavazógépek nyomtatóval való ellátásának szükségessége. Az ellenőrző szelvényre nyomtatott voksok ugyanis lehetőséget adnak az újraszámolásra, így az elsőre kialakult végeredmény könnyen alátámasztható vagy megcáfolható. A printerek ellen felhozott érvek: a viszonylag magas nyomtatási költség és a folyamat lassúsága.

4. Befolyásolás lehetősége. És, ha már a bizalom kérdését említettük: az sem kedvez túlságosan az e-választások végeredményének feltétel nélküli elfogadásának, hogy nehezen ellenőrizhető, hogy otthonában (vagy akár egy bevásárlóközpontban felállított terminált használva) önállóan szavazott-e a polgár, vagy valaki esetleg befolyásolta a kattintás pillanatában. (A külső preszió egyébként ma már a hagyományos voksolásnál sem zárható ki, nemrég olvashattuk ugyanis, hogy az eBay-en egy amerikai állampolgár a következő elnökválasztáson leadandó szavazatát árusította... A „vevő” garanciát kapott arra, hogy az „eladó” az urnáknál arra a jelöltre adja le a voksát, amelyikre a voks megvásárlója rábeszéli.)

5. Digitális szakadék. Ha már a pro érvek számbavételekor az elsőként említettük azt a nagyszerű lehetőséget, amelyet a távszavazás nyújt például a fogyatékkal élők számára, akkor a legkomolyabb problémák közt kell említeni azt, hogy az e-választás nem mindenki számára elérhető. Számos országos és nemzetközi szintű program és stratégia kimondja, hogy az információs társadalomban mindenki számára egyformán kell biztosítani a hozzáférést. Ráadásul a demokrácia „játékszabályaihoz” hozzátartozik, hogy a választópolgárok minden körülmények között leadhassák a voksukat, amennyiben szavazati jogukkal élni kívánnak.

Az e-szavazásból azonban számos csoport kimerad: így a PC-vel vagy internet-hozzáféréssel nem rendelkezők, a szavazás elektronikus változatától ódzkodók (pl. idősek, technofóbok) vagy éppen a digitális írástudással nem rendelkezők. (Természetesen mindegyikük gyakran az a válasz érkezik, hogy ezek a csoportok ettől még nincsenek kizárva a választásokból, hiszen a hagyományos szavazásban részt tudnak venni.) Azt a tapasztalatot sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy az e-választások során a rosszul látó idősebb felhasználók számára több helyütt problémát okozott, hogy nem látták a kurzort. Előfordult az is, hogy egyesek erősebben, hosszabban nyomták meg a szavazógombot, ezért a rendszer lefagyott, ami komoly idővesztést okozott.

6. Nem emelkedett a részvételi arány. Sajnálatos módon eddig nem igazolódott be az a várakozás, amely pedig az egyik legfontosabb volt a szavazás online változatának kipróbálása előtt. A választók aktivitása nem emelkedett: nem adta le nagyságrendekkel több szavazó a voksát csak azért, mert elektronikus úton szavazhatott. Az Egyesült Királyságban a 2002-es helyi választások még reménykedésre adtak okot. Három körzet-

ben lehetett elektronikusan is szavazni, a részvétel 8 százalékkal nőtt. 2003-ban egy közvéleménykutatás eredményei is a britek pozitív hozzáállásáról tanúskodtak (60 százalék érezte úgy, hogy az e-választás lehetősége növelné részvételük valószínűségét), azonban a 2003-as kísérletek már nem bizonyították a várakozásokat: kiderült, hogy a postai szavazás növeli a részvételi hajlandóságot, az elektronikus megoldások azonban önmagukban nem járulnak hozzá a részvételi arány jelentős növekedéséhez.

7. Nehezen feldolgozható eredmények. Az e-szavazási rendszerek egyes típusai olyan olyan kimenetet (feldolgozandó voksokat) produkálnak, amelyek értékelése, összesítése még a hagyományos választási struktúrához képest is lassabban zajlik. Floridában például lyukkártyás megoldással lehetett szavazni a 2000-es választásokon, ám, ha a választópolgárok nem nyomták meg kellő erősséggel az eszközt, akkor a szavazócédula nem lyukadt át, csak kidudorodott. A választási bizottságok tagjai pedig nem tudták eldönteni, érvényes-e az ilyen módon leadott szavazat. De ugyanitt említhetnénk azt a szintén amerikai esetet, amikor is 2002-ben a Maryland állambeli Montgomery megyében, annak ellenére, hogy a választási szakemberek többször elmondták, hogy a berendezések memóriakártyája az eredményeket modemen juttatja el a géptől a választási irodába, a kivehető kártya helyett néhány szavazóbiztos a teljes berendezést magával cipelte a választási irodába. A választások végeredményét emiatt még jóval éjjel után sem lehetett tudni.

8. A szavazás rituális örömeinek hiánya. Az e-voksolás ellenzői gyakran említik ezt az emberi-társadalmi tényezőt is. A szavazásokon való megjelenéshez kapcsolódó „ritusok”, a kiöltözés, valamint a választási eredmények összesítésének, kihirdetésének közös figyelemmel kísérése – este, baráti társaságban összegyűlni a televízió előtt stb. – mind olyan, a szavazáshoz sokak számára hozzátartozó kedvelt, tradicionális elemek, amelyek az elektronizált választásokból hiányoznának.

3. e-szavazás másként, e-demokrácia sikertörténetek

Áttekintve a fenti érvek sokaságát, arra a következtetésre juthatunk, hogy az elektronikus szavazás ideje még nem jött el – túl sok probléma tűnik egyelőre megoldatlannak. Az új szavazási módszerek ellen felhozott argumentumok azonban nem szeghetik a kormányzatok és a fejlesztők kedvét, hiszen, bár az e-voksolás kapcsán egyelőre kevés a csak pozitív tapasztalat, az elektronikus demokrácia más terepein már sikertörténekről is olvashattunk. Az online véleményalkotás egyéb módozatai: az online petíciók, a kisebb közösségeket vagy egész országot érintő kérdések webes megvitatása és a gyakran kézzelfogható eredményt produkáló internetes kezdeményezések a világ számos pontján remekül működnek, ami mindenképp biztató jelnek tekinthető a jövőre nézve.

Észtországban 2001. júniusa óta működik a „Tana Otsustan Mina” („Ma én döntök”), elnevezésű webki-kötő, melynek célja: serkenteni az állampolgárok részvételét a törvényhozás folyamatában. A felhasználók véleményt alkothatnak a parlament által tárgyalt törvényekkel kapcsolatban, de előterjeszthetik saját javaslatukat is. Amennyiben egy, az online viták során kialakuló indítvány legalább 51 százalékos támogatást kap a szájat látogatóitól, az illetékeseknek kötelességük lesz figyelmet fordítani a kérdésre, és megtenni a szükséges intézkedéseket a „követeléssel” kapcsolatban. A weben pedig ezután nyomon követhető a javaslat további sorsa, az állami adminisztráción keresztül megtett útja. Ha sikeresen átverektszi magát a javaslat, a parlament elé kerülhet, de amennyiben nem fogadják el, a szájton fel lesz tüntetve az elutasítás oka.

Számos e-demokrácia projektet indított 2003-ban az Európai Unió görög elnöksége. Az iraki válság során például felhívta valamennyi tagország állampolgárait, hogy vegyenek részt abban az online szavazásban, amelyben véleményt alkothatnak országuk kormányának az iraki válság megoldásával kapcsolatosan kialakított álláspontjáról. A görögök a jelentős részvétellel lezajlott szavazás után minden hónapban kikérték az állampolgárok véleményét olyan kardinális kérdések kapcsán, mint a bevándorlás, a menekültügy, az EU-bővítés stb., majd az online voksolások eredményeit ismertették a csúcstalálkozókon és a Tanács ülésén. Az e-voksok leadása után, a szavazásban résztvevők – táblázatok és grafikonok segítségével – tájékozódhattak arról, nézeteik összhangban vannak-e a többi tagország és a csatlakozás előtt álló államok polgárainak véleményével.

Skóciában néhány hónapja működik az a rendszer, melynek segítségével az állampolgárok e-petíciót nyújthatnak be, közvetlenül a Parlamentnek. A Skót Képviselőház által elindított elektronikus rendszer lehetővé teszi, hogy az állampolgárok a világhálón megvitassanak egy-egy témát, majd indítványt nyújtsanak be azal kapcsolatban. A fogalmazványok meghatározott ideig elérhetők a világhálón, mielőtt a parlament elé kerülnek. Az országgyűlés beadványokkal foglalkozó bizottsága ezután megvizsgálja a petíciót, a rendszert kifejlesztő Napier Egyetem szakembereitől kapott jelentéssel együtt, amelyben az adott beadvány támogatottságának mértékéről tájékoztatják a bizottsági tagokat, valamint összegzik a petíció kapcsán folytatott online vita tapasztalatait. Az új e-petíciós lehetőség a törvényhozás nyíltságáról és elérhetőségéről tanúskodik, nem véletlen, hogy a rendszer máris elismerést és érdeklődést váltott ki külföldön.

A példákat szerencsére sokáig sorolhatnánk, és magyar példákat is említhetnénk, gondoljunk csak a peticio.hu szájtra, ahol számos témával kapcsolatban alkothatunk véleményt, szavazhatunk. Ugyanígy az online közösségi döntéshozatal terepe lehet egy internetes fórum, elég, ha pl. az Index törzsasztalának aktív résztvevőire utalunk, akik mozgalmakat indítottak utca-

nevek megváltoztatására, gyűjtést szerveztek stb, tehát az internet és az elektronikus véleménynyilvánítás eszközeinek segítségével hatást tudtak gyakorolni szűk vagy tágabb környezetük életére.

Ha a döntéshozók komolyan veszik a „népakarat” e-féle megnyilvánulásait, és észbe kapnak, hogy a demokráciában, a politikában ma már nem kevés döntés születik online, akkor talán az elektronikus szavazás fejlesztésére is még több forrást és energiát fordítanak, hiszen az e-szavazás sikere az ő érdekük is.

Irodalom, források

- [1] Kaposi Ildikó:
Nemzetközi kísérletek az elektronikus szavazás alkalmazására. E-kormányzat első kézből projekt. Infonia Alapítvány, Budapest 2003.
- [2] Borovitz Tamás:
Az e-voksolás jövője.
HP Magazin, 2002. november.
- [3] Angol nyelvű online források:
Security Poor in Electronic Voting Machines, Study Warns
www.nytimes.com/2004/01/29/technology/
E-Votes Must Leave a Paper Trail
www.wired.com/news/print/0,1294,61334,00.html
Ireland launches e-voting campaign
www.enn.ie/frontpage/news-9389798.html
For Brazil Voters, Machines Rule
www.wired.com/news/print/0,1294,61654,00.html
E-voting controversy in Ireland
www.australianit.com.au/articles/
- [4] Magyar nyelvű online források:
Anglia online választásokra készül
www.index.hu/tech/net/netval/
Online szavazás lesz tavasszal – Angliában
hirek.prim.hu/cikk/23243
Elektronikus szavazás: kudarcok a premieren
index.hu/tech/tudomany/wired/?print
Elektronikus szavazás a gyakorlatban
index.hu/tech/jog/eszavaz/
Interaktív kormányzás Észtországban
www.ittk.hu/infinet/2001/0628/kk1.html
Hibás az amerikai elektronikus szavazórendszer
hirek.prim.hu/cikk/34179/
EU: elektronikus szavazás az iraki válságról
www.ittk.hu/infinet/2003/0220/egov1.html
Az írek többsége az e-szavazás mellett
www.ittk.hu/infinet/2003/0814/egov2.html
Skócia: elektronikus petíció
www.ittk.hu/infinet/2004/0219/indexeg1.html
Mégsem lesz idén elektronikus szavazás az USA-ban
www.terminal.hu/newsread.php?id=09204902043012
Kockázatos az elektronikus szavazás?
szt.hu/hirek/hir.php?id=33814

Hírek

A Sun Microsystems februárban szemináriumot rendezett a leendő EU-tagországok politikusai, kormányzati hivatalnokai számára „**Az e-kormányzat infrastruktúrájának kiépítése**” címmel. A rendezvény célja az volt, hogy az e-kormányzattal kapcsolatos tapasztalatokat megossza a csatlakozó országok döntéshozóival, bemutassa az állampolgár-centrikus e-kormányzati szolgáltatások gyakorlati előnyeit és a megvalósított megoldásokat. A szeminárium első felében Csepeli György, az IHM politikai államtitkára, valamint Bradier Ágnes, az Európai Bizottság e-kormányzati szakértője beszélt az EU e-kormányzati programjairól, majd a Sun szakemberei az Európában működő legjobb gyakorlatokat mutatták be.

Az Európai Unió e-Europe 2005 programjának értelmében az EU tagországainak 2005-re rendelkezniük kell modern, elektronikus közszolgáltatásokkal az e-kormányzat, e-oktatás és e-egészségügy terén. A vállalkozások életében jelentős szerepet kell játszania az e-kereskedelemnek, mindehhez pedig megfizethető, elérhető szélessávú hozzáférésre és biztonságos informatikai infrastruktúrára van szükség. **Eger önkormányzata a 2004. április 6-án átadott e-kompetencia központtal** fontos lépést tett az e-közigazgatás sikeres megvalósítása felé. Az Eszterházy Károly Főiskolán átadott kompetencia központ arra mutat példát, hogy az önkormányzat, a hozzátartozó intézmények, a kistérség és a lakosság közötti információáramlás hogyan valósítható meg a lehető leghatékonyabban szélessávú internetes kapcsolat segítségével.

„A Matáv 2003-ban 10 milliárd forintos nagyságrendű beruházást hajtott végre az internetes piacon kitűzött céljainak megvalósítása érdekében. A beruházás nagy részét a szélessávú internetezés elterjesztésére fordítottuk. Ennek eredményeként a tavalyi évben 175 településre jutott el a szolgáltatás. 2004-ben tovább kívánjuk bővíteni a szélessávú internet lefedettségét. A Matáv hálózatában 2000-ben kezdtük meg a Cisco technológiára épülő IP gerinchálózat kiépítését, amely jól szolgálja a hazai információs társadalom folyamatos fejlődését.” – mondta Sipos Attila, a Matáv hálózatfejlesztési igazgatóhelyettese.

Magyarországon a tavalyi év végén 100 ezer vállalkozás és háztartás rendelkezett szélessávú internetkapcsolattal. Ma már **minden harmadik otthoni internetező szélessávon használja a világhálót, amellyel az EU-ban is az élvonalban vagyunk.** A tavalyi sikerek alapján a Matáv idén további 100 ezer ADSL előfizető bekapcsolását tervezi, így nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy Magyarország a kelet-európai régióban az egyik legmagasabb szintű szélessávú hozzáféréssel rendelkezzen. A megnövekedett igények kiszolgálására 2003 novembere és 2004 márciusa között sor került az országos IP gerinchálózat decentralizálására, valamint a budapesti gerinchálózat bővítésére 2 Gb/s-ról 10 Gb/s-ra. A hálózati fejlesztésekhez a Matáv Európában az elsők között helyezte üzembe a Cisco a 720 Gb/s kapcsolási teljesítményű CATALYST6500 kapcsolóját. A budapesti hálózatban található Giga Switch Routerok között meglévő 1 Gbit/s összeköttetések kapacitását az új 10 Gbit/s kártyák telepítésével jelentősen megnövelték.

Megállapodást kötött az Informatikai és Hírközlési Minisztérium és a Microsoft. A megállapodás a közoktatási intézmények munkaállomásain, továbbá az általános iskolai és középiskolai oktatók otthoni számítógépein biztosítja a mindenkori legfrissebb Windows operációs rendszer és Microsoft irodai programcsomagok jogtisztá használatát. A megállapodás értelmében megkezdődik a programcsomagok telepítéséhez szükséges Microsoft Windows XP Professional frissítés és Microsoft Office 2003 Professional CD-k, valamint a kapcsolódó dokumentációk és tankönyvek kiszállítása. A megállapodás egyben szoftveramnesztiát is jelent, mivel a szerződés értelmében a Microsoft úgy tekinti, hogy a kedvezményezettek február végéig már meglévő gépein biztosított a frissítési alap függetlenül attól, hogy ezt legális licenccel igazolni tudják-e vagy sem.